

[Lissa Mathiasen]

søge at opprioritere dem med størst behov for asyl.

Jeg vil slutte af med at sige, som jeg også indledte med, at forslaget skal ses på baggrund af, at det indtil nu ikke har været muligt at opnå en fælles europæisk indsats. Vi ønsker ikke med det her forslag at skabe en dominoeffekt til skade for flygtninge, men håber tværtimod, at denne dansk-svenske ordning kan blive et første lille skridt mod en aftale om en fælles europæisk holdning. Vi lægger derfor meget vægt på, at der fra ikke blot dansk, men gerne fælles nordisk side på UNHCR-konferencen i Genève den 16. juli gøres en markant fælles europæisk indsats for at øge den europæiske modtagelse af flygtninge fra Bosnien-Hercegovina.

Med de ord være hermed også sagt, at vi kan støtte de ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget.

Helge Adam Møller (KF):

Vi er med det her forslag vidne til den største kovending, der er foretaget i dansk politik gennem mange år.

Nu indfører man visumtvang fra natten mellem fredag og lørdag for hele eks-Jugoslavien. Når man tænker på, hvad CD har sagt – hr. Peter Duetoft – når man tænker på, hvad De Radikale har sagt – fru Elisabeth Arnold – hvad indenrigsministeren og flygtningeminister, fru Birte Weiss, og mange andre fra de tre partier har sagt gennem de sidste mange måneder og ved de sidste fire eller fem debatter her i Folketinget inden for den sidste måned, så må man sige, at det er rart, at man er kommet til fornuft. Men det skal man ikke have utak for. Tværtimod: Tak for den holdningsændring, der ligger bag det her!

Men det må være bittert, for mig er det i hvert fald utrolig bittert at konstatere, at af de ca. 7.000 bosniere, der er kommet til Danmark siden 1. januar 1993, har alle, hver og én af de 7.000, opnået faktisk beskyttelse i et tredjeland, før de kom til Danmark. To tredjedele af dem havde opnået denne faktiske beskyttelse i mere end ½ år, før de kom til Danmark.

Når jeg siger, det er bittert, er det, fordi opholdet for de 7.000, som altså ikke havde noget akut behov for at komme til Danmark, koster Danmark ca. 1.000 mio. kr. om året. For det samme beløb kunne vi, hvis det havde været

anvendt i nærområdet, have hjulpet omkring 100.000 mennesker i stedet for 7.000. Jeg har meget svært ved at finde noget andet dækkende udtryk for denne holdning, som de fire partier altså har været med til at bakke op indtil på fredag, end, at den er asocial.

Nu vil man så udvælge nogle personer fra eks-Jugoslavien ved, at vi sender danske embedsmænd ned til området, der sammen med FN's embedsmænd – og det er godt og rigtigt – udvælger sig nogle personer, således at kun de kommer til Danmark, der har et umiddelbart behov for beskyttelse. Det er selvfølgelig et klart fremskridt, at vi nu sikrer os, at de, der kommer til Danmark, også er dem, der har behovet for det, og ikke nogle, der ikke har behovet.

Men det er stadig væk for Det Konservative Folkeparti uforståeligt, at ministeren – og nu hørte jeg det også fra den socialdemokratiske ordfører, fru Lissa Mathiasen – siger, at det ikke er færre, der skal hjælpes her i Danmark. Ved at sige, at det ikke er færre, der skal hjælpes i Danmark – og det vil altså sige, at vi det næste halve år også tager 7.000-8.000-9.000 herop – afskærer vi os selv muligheden for inden for de ressourcer, vi har til rådighed, i stedet for at hjælpe 7.000-8.000-9.000 her i Danmark så at hjælpe 10, 12 eller 14 gange så mange i nærområdet.

Det burde være Folketingets holdning, at de ressourcer, vi har til rådighed til hjælp for mennesker i nød, anvender vi dér, hvor vi kan hjælpe flest mennesker, samtidig med at vi selvfølgelig 100 pct. holder de konventioner, vi har undertegnet. Det vil sige, at mennesker, der kommer til Danmarks land direkte fra det sted, de er flygtet fra, og hvor Danmark er første asylland, selvfølgelig behandles i Danmark.

Det her er altså en forbedring, men det er langtfra udtryk for den holdning, som vi ønsker skal gennemsyre dansk flygtningepolitik, dansk udlændingepolitik: At de ressourcer, vi har, bruges til gavn for flest mennesker og ikke til gavn for så få som muligt.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg var uenig med hr. Helge Adam Møller, jeg er uenig med hr. Helge Adam Møller, og jeg vedbliver med at være uenig med hr. Helge Adam Møller, og jeg er stolt af det.